

להתרגל לחיות גאולה

כיצד יכול אדם בן זמננו להתחיל לחיות את ימות המשיח? • מדוע דווקא לימוד והפצת תורת החסידות מביא את הגאולה? • החוב הקדוש המוטל על כל יהודי להוסיף בלימוד החסידות

בשנים האחרונות אנו עדים לתופעה מבורכת של התפשטות מעיינות פנימיות התורה בקרב בני התורה. בחמש השנים האחרונות בלבד, נפתחו קרוב ל-100 כוללים המיועדים ללימוד תורת החסידות, ואלפי אלפי אברכים הוגים בתורת החסידות בקביעות. כמות הישיבות המכניסות את לימוד הקבלה והחסידות כחלק מסדרי הישיבה גוברת, ועוד ועוד אברכים ובני תורה קובעים לעצמם סדרים ושיעורים קבועים בלימוד ספרי החסידות.

מיום ליום הולכת וגדלה כמות ספרי החסידות המודפסים, כאשר מיד עם הוצאתם לאור נקנים הם בחשק רב על ידי שוחרי פנימיות התורה שמתענגים על ה' בלימוד החסידות.

תופעה זו שמתפשטת והולכת בקרב בני התורה מעוררת עניין, שכן עד לפני שנים לא רבות היה הרבה פחות מצוי לראות בחורי ישיבות ואברכים שלומדים חסידות באופן קבוע ובסדר מסודר. בחוגים מסוימים אף התנגדו לתופעה זו, וכתוצאה מכך בישיבות מסוימות נעשה הדבר במחתרית, בחוג מצומצם של בחורים.

דוגמא לדבר ניתן למצוא בעובדה הבאה: בשנת ה'תשד"מ, בליל ראש-חודש כסלו, באו שני הרבנים הראשיים לארץ הקודש הרה"ג ר' מרדכי אליהו זצ"ל והרה"ג ר' אברהם שפירא זצ"ל לביקור רווי הוד במעונו של כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש, מלך המשיח. במהלך הביקור שיחתם נסובה אודות כך שנחנך ומוכרח ביותר לקרוא לכל בני התורה בארץ הקודש להוסיף ולקבוע שיעורים בקבלה וחסידות.

המעשה הנזכר אירע לפני מעט יותר משלושים שנה אז היה צורך לקרוא לבני התורה להוסיף בלימוד החסידות, אך כיום לימוד החסידות התפשט עשרת מונים, עד כדי כך שישנה 'שיגרא דלישאנא' לגבי ערי המגורים של היהודים שומרי התורה והמצוות, המכונים בפי כל "ערי התורה והחסידות".

היכוננו לתורתו של משיח

ידוע המעשה הנורא שאירע עם מון אור שבעת הימים, הבעש"ט הקדוש: בראש השנה של שנת ה'תק"ז, התעלתה נשמתו של הבעש"ט מדריגה אחר מדריגה בעולמות העליונים, עד שהגיע להיכל קדושו של מלך המשיח, שם שאל את מלך המשיח "אימתי קאתי מר?" [- מתי יבוא האדון], והשיב לו מלך המשיח "כשיתפרסם לימודך בעולם ויפוצו מעיינותך חוצה". כשתורת החסידות תופץ בכל העולם - אז יבוא המשיח!

הקשר בין לימוד החסידות לביאת משיח הוא פשוט מאוד: הרמב"ם בסיום ספרו משנה תורה, מתאר את מצב העולם בימות המשיח. וכך כותב הרמב"ם: "ובאותו הזמן, לא יהיה שם לא רעב ולא מלחמה ולא קנאה ותחרות... ולא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד". בימות המשיח יעסקו כולם בתפיסת והשגת הקב"ה, לדעת את ה', שזוהי עניינה

חבל על הזמן לדבר, מוכרחים ללכת להתכונן לקבלת פני משיח צדקנו, ע"י לימוד עוד ענין בפנימיות התורה בשקידה והתמדה.

(יא אלול תש"א)

של פנימיות התורה ובמיוחד תורת החסידות.

מלך המשיח ילמד לעם ישראל את סודות התורה העמוקים ביותר, דברים נפלאים ומרוממים אשר לא נתגלו מעולם. אפילו משה רבינו יגיע ללמוד תורה מפיו של משיח צדקנו. תורת החסידות, ההולכת ומתגלה בדורות האחרונים, ככל שמתקרבים לגאולה - היא הקדמה ו'טעימה' מגילוי מופלא זה.

למען ממעדני הגאולה

בשנים האחרונות הודיע הרבי, כי הושלמה העבודה של הפצת המעיינות חוצה. לימוד החסידות נגיש כיום לכל יהודי, בכל מקום בעולם, בכל רמה ובכל שפה. כעת הגיע הזמן למימוש הבטחתו של מלך המשיח לבעש"ט שייגיע כאשר מעיינות החסידות יופצו בכל מקום. כעת כבר הגיע הזמן לבוא הגאולה האמיתית והשלמה.

התבוננות בכך אפילו לרגע קל, מביאה מיד למסקנה שביאת המשיח הוא דבר מוחשי וריאלי, זה עומד לקרות ממש בקרוב. ולכן עלינו להתכונן לביאת המשיח.

בדומה לנאמר על שבת קודש, שיש לטעום ממאכלי השבת קודם השבת, כך עלינו להתחיל לטעום 'למעדני היום' שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים, מעדני הגאולה האמיתית והשלמה, שזוהי ע"י הוספה בלימוד החסידות ופנימיות התורה בהרחבה.

לחיות עכשיו את ימות המשיח

לא בכדי התרחב לימוד החסידות בשנים האחרונות בקרב כל שכבות הציבור. ללא ספק, הסיבה לכך נעוצה בעובדה שעומדים אנו על סף הגאולה ממש, בערבם של ימים בהם יהיה "לא רעב ללחם ולא צמא למים, כי אם לשמוע את דברי ה'", ואנו כבר טועמים מעין מה שיתקיים בזמן העתיד לבוא.

לאור זאת תובן תביעתו של הרבי, אשר "בעמדנו קרוב ממש לפני הגאולה - צריך כל אחד ואחד מישראל להתרגל לגאולה ולהציב את עצמו במצב ורגש של גאולה, על ידי הפיכת יומו הפרטי ל"יום גאולה (פרטי)", כיון ש"הנהגתו של יהודי בכל העניינים בחיי היום-יום שלו גם בזמן הזה תיכף ומיד לפני הגאולה - היא מעין ובדומת חיי והנהגת בני ישראל בימות המשיח ממש".

עלינו להתכונן לגאולה ולהתחיל לחיות כבר היום באורח-חיים של גאולה, ע"י לימוד תורת החסידות באופן קבוע בשקידה והתמדה, בעיון, בהעמקה ובהרחבה, ובמיוחד מתוך ידיעה ברורה ש"הנה משיח בא".

רגעים אלו הם הרגעים האחרונים בהם אנו עוד יכולים להתכונן לביאת משיח. עלינו לנצל רגעים אלו להזדרז ולחטוף עוד ועוד לימוד חסידות בכל רגע אפשרי. כ"ק האדמו"ר הרש"ב נ"ע מליובאוויטש התבטא פעם: "אז, כשמשיח יבוא במהרה בימינו אמן, יתגעגעו לימי הגלות. או אז יחרה מדוע לא עסקו ב'עבודה'... כעת, ימי הגלות, הם ימי העבודה להתכונן לביאת המשיח במהרה בימינו אמן".

מקורות לעיון: כתר שם טוב בתחילתו. לקרש ח"ע 170 ואילך. לקרש חס"ד ע' 42 ואילך. התועבות תשמ"ה ח"ה ע' 3090 ואילך. שיחת ש"פ פיתח תש"א. שיחת ליל שמחת תשובה.

לימוד בענייני הגאולה

משיחת כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש, מלך המשיח

ועוד ועיקר, לימוד פנימיות התורה, כדברי האריז"ל ש"בדורות אלו האחרונים מותר ומצוה לגלות זאת החכמה", ובמיוחד לאחרי שנתבארה בתורת החסידות באופן שייך להבנה והשגה דכאו"א מישראל, והדגשה מיוחדת על ההוספה בלימוד התורה בענייני הגאולה - הן בגולה דתורה, ובפרט בספרו של הרמב"ם שכולל גם ההלכות ששייכות

(דבר מלכות ש"פ וחתן תש"א)

התקופה והגאולה

מהי העבודה הנדרשת מאיתנו ע"מ לקרב את קץ הגאולה? • קטעים נבחרים ממשנתו הרחבה של כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש אודות זמננו זה - זמן הגאולה

ע"פ האמור לעיל ע"ד הדגשת ענין הגאולה (במיוחד) בזמן זה - מתעוררת תמיהה הכי גדולה: היתכן שמבלי הבט על כל העניינים - עדיין לא פעלו ביאת משיח צדקנו בפועל ממש!?! . . דבר שאינו מובן כלל וכלל!

. . הדבר היחידי שיכולני לעשות - למסור הענין אליכם: עשו כל אשר ביכלתכם - עניינים שהם באופן דאורות דתוהו, אבל, בכללים דתיקון - להביא בפועל את משיח צדקנו תיכף ומיד ממש!

(דבר מלכות כ"ח ניסן תש"א)

כל אחד ואחד מישראל, אנשים נשים ואפילו טף, יש לו אחריות להוסיף בעבודתו להביא את משיח צדקנו בפועל ממש!

ומזה מובן, שאין מקום כלל שבמקום לפעול בעצמם יסמכו על אחרים או יטילו את העבודה על אחרים - אלא זוהי העבודה דכל אחד ואחת, כאו"א צריך לעשות בעצמו את העבודה ד"לשמש את קוני" (שלשמה "אני נבראתי"), ובראי שיש לו כחות ע"ז (כיון ש"איני מבקש כו' אלא לפי כחן" כנ"ל).

(דבר מלכות ש"פ שמיני תש"א)

"דבי רבי שילא אמרי שילה שמו, שנאמר עד כי יבוא שילה, דבי רבי ינאי אמרי ינון שמו (כמו ינאי, כל אחד ה' דורש אחר שמו), שנאמר יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו, דבי רבי חנינה אמרי חנינה שמו, שנאמר אשר לא אתן לכם חנינה, ויש אומרים מנחם בן חזק' שמו, שנאמר כי רחק ממני מנחם משיב נפשי".

ואנן (חסידים) נעני' אבתייהו (בנוגע לרבותינו נשיאנו, ובפרט כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו) - יוסף שמו, שנאמר "יוסף אדני שנית ידו גו' ואסף נדחי

(דבר מלכות ש"פ וציא תשרי)

נערך ע"י: ועד חיילי בית דוד סניף צפת

דוא"ל: maharechet770@gmail.com | להאזנה לשיעורי חסידות: 08.9493.770

ספר הזהר

על התוהו מרתנא האלקי רכי שמעון בן יוחאי ז"ל עם סתרי תורה ומדרש הנעלים ועם פקודי אצותיה פורעא סרימנא והוספתא על קצת פרישיו. גם מראה מקום בצדו מכל פסוקי תנ"ך וכן מורה מקום מיוחד עיניו מדרש פירוש ופירושים קודמיו ז"ל. ואמרי בינה. ובאמרי נבחרת פירוש מיוחד ופירוש אלהיה ע"פ דרך אמת רבלי על פניו כפי דעתו. וזו היא דף על

אשרי העומדים על סף הגאולה

תורתו של רשב"י כפי שנתבארה במשנתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"איש אַלוקים קדוש הוא"

על רשב"י נאמר בזהר הקדוש שהוא 'פני האדון ה'" - הייתכן לומר כך על נברא? • סוד התאחדות האלוקות בנשמת התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי • 'זוה שמו אשר יקראו ה' צדקנו" - נשמות המופלאה של מלך המשיח שהאירה בגלוי אצל רשב"י

מצינו בגמרא ובווהר הקדוש שבחים נוראים שנאמרו על רשב"י כגון "רבי יהודה קרי ליה שבת", וכן מצינו שנאמר עליו ש"עילאין ותתאין ועין מנייה". יתירה מזו, מצינו בווהר הקדוש שהשוו את רשב"י לשכינה ד"דבי אבא . . הוה רהיט אבתריה דרבי שמעון דהוה רכיב, אמר רבי אבא . . אחרי ה' ילכו", וכן כשרבי פנחס בן יאיר נשק לרשב"י אמר "וכינא לנשקא שכיתנא".

ואבזה דכולו מצינו שקראו עליו תלמידיו את הפסוק "את פני האדון ה" ואמרו: "מאן פני האדון ה' - דא רשב"י!". והדברים תמוהים וכיצד ניתן לשבח ילוד אישה שחי בעולם הזה בשבחים נפלאים אלו, וכיצד ניתן לקרוא עליו תואר נשגב זה ד"פני האדון ה"?

ובנוסף לכך, כיצד שייך אצל רשב"י ענין ההתפארות והגאווה שאומר על עצמו ענינים אלה, שהרי אין זה מדרכי הצדיקים שדרכם להתנהג בצניעות וענווה? אכן, רבים מגדולי ישראל התחבטו בהבנת הדברים, עד שהגאון היעב"ץ בספרו "מטפחת ספרים" מציע לשתת הגירסא ל"מאן את פני האדון הוי", ויתפרש כדוגמת דרשת חז"ל "את הוי' אלוקיך תירא – אלו תלמידי חכמים". וגם לאחר התיקון לא נחה דעתו.

אך כמה מגדולי ישראל לא הסכימו לדבריו כיון שעד"ו נמצא כבוד" מקומות בתורתנו הק' ולדוגמא: איתא בגמ' "א"ר אחא א"ר אלעזר מנין שקראו הקב"ה ליעקב א-ל, שנאמר ויקרא לו א-ל אלוקי ישראל". ובירושלמי איתא "ה' בהיכל קדשו דא ר' יצחק בר לעזר כבנישתא מדרתא דקיסרין". וממילא, הגירסא בווהר נותרת על כנה.

הנשמות ששרשן בעולמות ב"ע, אפילו נשמות הצדיקים הגדולים ביותר, יש אצלם (ולו בדקות דדקות) ענין של מציאות שאותה צריכים לבטל, ולכן נשמות אלו (רובם ככולם של הנשמות) עבודתן היא להתבטל ולהשפיל את עצמן, על מנת שיהיו כלי ריק בו ישכון האור האלוקי;

אך הנשמות ששרשן בעולם האצילות, כיון שאין לעולם זה מציאות עצמאית והוא מאוחד בתכלית עם הקב"ה, לכן גם מציאותן של הנשמות הנמשכות ממנו נשארות מאוחדות לגמרי עם הקב"ה, כך שגם בירידתן למטה לא חל כל שינוי בדביקותן בו ית', ומלכתחילה אין להם כל ענין מלבד גילוי אלוקותו ית' בעולם.

ומשום כן נשמות אלו הן 'סימן' על המציאות דלמעלה וכמאמר רשב"י "אנא סימנא בעלמא".

רשב"י מאוחד עם השי"ת

על פי זה יובן שפיר מה שנאמרו

על רשב"י שבחים שכאלו - "אנא סימנא", "מאן פני האדון ה" וכו', ויתיישב היטב גם לשון זווהר שקראו עליו "מאן פני האדון הוי'", שהרי אינו מציאות לעצמו כלל ולכן הוא אכן מאוחד בתכלית עם השי"ת.

כי (בשונה משאר צדיקים) רשב"י היה 'נשמה דאצילות', והתנשאותו היא התנשאות של הקב"ה, ובלשון כ"ק אדמו"ר הרי"צ מליובאוויטש נ"ו: "מפני שלא ה' מציאות לעצמו כלל, והרוממות הוא רוממות אלוק".

כפשוט שאין זו דרך הרגיל אצל הצדיקים. רק צדיקים בודדים יחיד סגולה ממש, שהם נשמות דאצילות, ענינם הוא הדביקות והאחדות באופן של "אנא סימנא בעלמא".

נשמתו של משיח

חדוש מיוחד ופנימי יותר לגבי שאר הצדיקים היה ברשב"י. הוא זכה שתאיר בו "הארת אורו של משיח".

להבנת הדברים יש להקדים את החדוש הנפלא שיהיה בעולם בימות המשיח, שאז תתגלה אחדותו של הקב"ה בכל הבריאה. וכיון שאת ענין זה יפעל מלך המשיח, לכן גם הוא צריך להיות מאוחד לגמרי עם הקב"ה ועי"ז הוא יגלה ויפעל בעולם כולו את הביטול הגמור להקב"ה, ועל ידו, יקראו כל הצדיקים ("עמך כולם צדיקים") על שמו של הקב"ה.

והו ש אמרו חז"ל: "עתידין צדיקים שנקראין על שמו של הקב"ה, שנאמר: כל הנקרא בשמי ולכבדי בראיתי יצרתיו אף עשיתיו". וגם מלך המשיח עצמו יקרא על שמו של הקב"ה, דכתיב: "זוה שמו אשר יקראו ה' צדקנו".

אמנם, גם בזמן הגלות, מתגלה מעלה

זו אצל 'נשיא הדור' - צדיק הדור שבכל דור דור. אצל צדיקים אלו קיים גילוי אור אלוקי מעין ובדוגמת האור האלוקי דימות המשיח. ולכן רשב"י, שאצלו האיר אור זה, נקרא גם בזמן הגלות בשמו של הקב"ה.

כמו כן כל נשיאי הדורות הם אלו שמגלים ומפיצים את פנימיות התורה, החל מתקופת האריז"ל שאמר כי "מותר ומצווה לגלות זאת החכמה", והמשכו בתקופת הבעש"ט שהפיץ תורה זו אף לאנשים פשוטים ביותר, ובדורות האחרונים הם נשיאי תורת חסידות חב"ד, שתפקידם לגלות את הקב"ה בעולם הזה הגשמי, על ידי שמפיצים את פנימיות וסודות התורה, ויתירה מזו הם אף החדירו חכמה זו גם בשכל האנושי, ובוודאי שגם אצלם מאירה ההתאחדות עם הקב"ה בתכלית. ובהם מלובשת נשמת משיח, ולכן הם אלה שמפיצים ומלמד פנימיות התורה בכל קצוי תבל כהכנה לקיום הייעוד "מלאה הארץ דעה את ה".

מקורות לעיון והרחבה: סה"ט תקס"ד ענין קו דה לובין מש בווהר. שבחין הרשבי' לדיאז מרגליות (ירושלים תשכ"ז). על הצדיקים לראיב מפתחני (הוצאת כרית חשב"כ). תורה יבקשו מפיחו לירשרב ולפלא פ"ח. דבר מלכות שי"פ משפטים תשכ"ב הערה 81. וש"נ.

סעודת משיח בבית כלא אמריקאי

כיצד ניתן לקיים 'סעודת משיח' ללא מצות ויין? • מאיפה הכיר סוהר גוי את תמונת האדמו"ר שליט"א מליובאוויטש? • מעשה מופלא שהתרחש בשנת תשע"א בבית כלא נידח בארה"ב

הרב ר' פינחס פייביש לייבוביץ', בנו של האדמו"ר מניקלשבורג־מונסי, הוא בדחן חתונות ידוע. בבדיחותיו וחרוזיו המוכרים בכינויים באידיש 'גראַמען', הוא משמח חתנים וכלות ובני משפחותיהם. מומחיותו מביאה אותו גם למקומות פחות שמחים, כמו למשל בתי סוהר, כדי להעלות חיוך על פני האסירים.

בשנת תשע"א בה מתרחש סיפורנו הגיע ר' פייביש לבית סוהר בתחושה שונה. היה זה כדי לשמח קרוב משפחה שהסתבך בענייני כספים ונענש במאסר כבד. הוא היה בטוח שהפגישה תהיה קשה. גזר הדין שהושת על האישה היה חד, קשה וחסר פשרות: שלושים שנה בכלא שמור בתנאים לא פשוטים.

עבר לו ר' פייביש סוהר אחר סוהר, מחלקה בתוך מחלקה, עד שהגיע לתאו של קרוב המשפחה. להפתעתו, תחת ארשת פנים מיואשת ומדוכאת, ציפה לו אסיר אופטימי ומלא שמחת חיים. בדיעבד הסתבר שיותר משגמל הבדחן עם האסיר, גמל האסיר עם הבדחן: הוא שיתף אותו בספור מיוחד שאירע עמו בחג הפסח.

"אתה מכיר אותי", פתח וסיפר האסיר לר' פייביש, "ובוודאי אתה זוכר כי למרות שאינני חסיד חב"ד, אני מקורב לחסידות זו. הייתי אצל הרבי מליובאוויטש לא פעם ולא פעמיים. וכיון ששמעתי בשמו על גודל הזכות בקיום תקנת הבעש"ט הק' לאכול סעודת משיח בחג אחרון של פסח – הנני מקפיד מאוד על אכילת סעודה זו.

"אבל בל נקדים את המאוחר. אתה מתאר לעצמך כי ליהודי חרדי קשה מאוד לשהות בכלא בחג, במיוחד בחג הפסח ועוד יותר במיוחד בין גויים. למזלי הטוב, נכמרו עליי רחמי של אחד הסוהרים ובשיתוף פעולה יחד עם בני משפחתי הוא הכניס לי חבילות קטנות של מאכלי פסח עם טעם של בית, והעיקר - כשרים למהדרין, כפי שמקפידים אצלנו - הרבה מעבר לרמת הכשרות של האוכל הכשר שניתן לאסירים הדורשים זאת.

"חלפו להם ימי חגג והגיע חגג האחרון, שבסיומו סועדים את 'סעודת משיח'. המתנתי בכיליון עיניים לסוהר עם החבילה. את המצות והיין שהיו לי כבר גמרתי, כי סמכתי שאקבל מהבית חבילה נוספת. אולם הסוהר בושש מלהגיע. ידעתי שהיום זו המשמרת של והתפלאתי מדוע אינו מגיע.

"באיחור ניכר מתמיד התקרב הסוהר לתאי ולחש לי: 'סוהר אחר ראה כי רציתי להכניס לך חבילה ואיים שידווח על כך לממונים עליי. השארתי אפוא את החבילה בחדר הסוהרים וכינתיים כנראה שאותו סוהר לקח אותה ואינני יודע היכן הניחה'.

"סוהר שמכניס לאסיר חפץ שלא עבר את אישור הנהלת בית הכלא – במיוחד בכלא כה שמור – מטופל בחומרה רבה. הוא עשוי להיקנס ואולי אף לאבד את מקום העבודה. אותו סוהר, שבאמת רצה לעזור לי, הוסיף: 'בכל מקרה, לפי מה שהבנתי ממך חגג שלך

גם היום! כל אחד מאתנו יכול להתקשר לרבי מליובאוויטש מלך המשיח ולבקש עצה וברכה בכל ענין בחיים - כפי שנוהגים המוני בית ישראל - באמצעות כתיבת מכתב והכנסתו לאחד ממכריז סדרת הספרים 'אגרות קודש'. המונים שניסו זאת נושעו בישועה פלאית שלמעלה מדרך הטבע.

תיכף נגמר. לך תסביר לו מה זה 'סעודת משיח'...

"התיישבתי על מיטתי עצוב ומדוכדך, חושב על מצבי האומלל, וכך נרדמתי. בחלומי, ראיתי את עצמי ב־770 - בית המדרש של הרבי מליובאוויטש. עמדתי מול הרבי, והרבי סימן לי לומר 'לחיים'. תהית': 'איך אומר 'לחיים' ואין לי יין ולא מצות?!'. הרבי הרגיע אותי שיהיה בסדר ושתהיינה בשורות טובות. התעוררתי.

"התא האפרורי החזיר אותי בבת אחת למציאות המרה. לפתע שמעתי רשרוש. הדלת המסורגת נפתחה ובפתח ניצב הסוהר עם חבילה. החבילה... הוא מיהר לשלשלה לידי והסתלק ללא אומר ודברים. הייתי המום. היו חבילה גם מצות ויין. התרגשתי עד עמקי נשמתי. הרגשתי שאינני לבד. הרבי מליובאוויטש דואג לי גם בכלא.

"איך באמת הצליח הסוהר לשים את ידו על החבילה? וכיצד לא פחד מאימויו של עמיתו? הסוהר סיפר לאחר מכן כי ישב בשמירה ולפתע קרה לו משהו שלא קרה בכל 25 שנות עבודתו. הוא נרדם! לדבריו, הגיע אליו בחלומו רב יהודי נשוא פנים והתלונן לפניו מדוע אינו נתן לי לקיים את מנהג היום. הסוהר הצטדק בכך שחברו אינו מאפשר לו ואף החביא את החבילה שרצה לתת לי. אותו רב אמר לו היכן בדיוק לחפש את החבילה וכי לא יחשוש מפני החבר. הסוהר התעורר נסער. הוא רצה לראות אם יש ממש בחלום ומיהר אל המקום שאמר הרב בחלום. ואכן החבילה הייתה שם!

"הייתי בטוח שהרב שלך ישמור עליי מפני עמיתי ולכן החלטתי להביא לך אותה. וכך קרה".

האסיר הוסיף וסיפר, כי שיער מי בדיוק הופיע בחלומו של הסוהר, אך ביקש לוודא זאת. בשיחת הטלפון הבאה עם בני ביתו ביקש כי ישלחו אליו תמונה של הרבי מליובאוויטש מלך המשיח ותמונות של אדמו"רים נוספים. כשהתמונות הגיעו, הגיש אותן לסוהר ושאל אם יכול לזהות באחת התמונות את הדמות שהופיעה בחלומו. כמובן שהסוהר זיהה...

חובת לימוד חסידות חב"ד

ממכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש, מלך המשיח

דבר המשיח עם בעש"ט,ו לימוד חסידות חב"ד הוא הוא הדרך עתה להבין את זוהר, והוה האופן שיפוצו מעיינות חוצה, אשר אז דוקא אתי מו, וכדאיטא בספרי הרה"צ מדדיטשוב ועוד.

הוא ממש כמו שאיזה דורות לפני זמן ה"ל יראו כמה גדולי ישראל מפרסום תורת החסידות הכללית היא תורת הבעש"ט, וכמה דורות לפני זה יראו כמה מגדולי ישראל מפרסום זוהר.

אבל כעבור עשיריות בשנים לאחר שנתפרסם זוהר, ואח"כ עשיריות בשנים לאחר התגלות הבעש"ט ותורתו, ואח"כ האירי, ומאידים גם עתה, ששת המאורות של נשיאי חב"ד - למן כ"ק אדמו"ר הזקן ועד כ"ק מו"ח אדמו"ר - הנה הוחלט הדבר, במופת חי.

כי כשמתבוננים בהתוצאות מלימוד זוהר, מלימוד תורת הבעש"ט, ובדורנו פרט מהשקידה בלימוד תורת החסידות חב"ד - הנה נעלה [מא]ן כל ספק, אשר זוהר הוא אילנא דחייא, תורת הבעש"ט הן הן המעיינות אודותם כל יכולתו, וכו'.

(אגרות קודש ח"ד, נב שלא)

היו ימים מקדם שבחוגים ידועים יראו מהלימוד בתורת חב"ד מצד שבמופלא ממך אל תדרוש כו', כי אם רק באמונת הוי' כל היום, וכדאיטא בספרי הרה"צ מדדיטשוב ועוד.

הוא ממש כמו שאיזה דורות לפני זמן ה"ל יראו כמה גדולי ישראל מפרסום תורת החסידות הכללית היא תורת הבעש"ט, וכמה דורות לפני זה יראו כמה מגדולי ישראל מפרסום זוהר.

אבל כעבור עשיריות בשנים לאחר שנתפרסם זוהר, ואח"כ עשיריות בשנים לאחר התגלות הבעש"ט ותורתו, ואח"כ האירי, ומאידים גם עתה, ששת המאורות של נשיאי חב"ד - למן כ"ק אדמו"ר הזקן ועד כ"ק מו"ח אדמו"ר - הנה הוחלט הדבר, במופת חי.

כי כשמתבוננים בהתוצאות מלימוד זוהר, מלימוד תורת הבעש"ט, ובדורנו פרט מהשקידה בלימוד תורת החסידות חב"ד - הנה נעלה [מא]ן כל ספק, אשר זוהר הוא אילנא דחייא, תורת הבעש"ט הן הן המעיינות אודותם כל יכולתו, וכו'.